

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 154/14

V Luxembourggu, 20. novembra 2014

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-507/13
Združeno kraljestvo / Parlament in Svet

Generalni pravobranilec Jääskinen meni, da je zakonodaja Evropske unije, ki omejuje razmerje med nagradami bančnikov in njihovimi osnovnimi plačami, veljavna

Določitev fiksnega razmerja med nagradami in osnovno plačo ne omejuje zneska celotne plače

Po globalni finančni krizi leta 2008 je Evropska unija sprejela širok nabor ukrepov, namenjenih izboljšanju regulacije in stabilnosti svojih finančnih institucij. V razpravah v zvezi s sprejetjem teh ukrepov je bilo izpostavljeno, da je zasnova plačnih sistemov v teh institucijah znatno prispevala k pojavu te krize. Ker so ti sistemi pogosto predvidevali visoke nagrade v primerjavi z osnovnimi plačami, je to zaposlene spodbujalo k pretiranemu prevzemanju tveganj, zato da bi bili udeleženi v kratkoročnih dobičkih bank, ne pa pri kritju stroškov njihovega propada, ki so jih v najbolj skrajnih primerih nosili davkoplačevalci. Sveženj kapitalskih zahtev, ki sta ga leta 2013 sprejela Svet in Parlament (imenovan tudi „sveženj CRD IV“, ki obsega direktivo¹ in uredbo²), je zato zajemal vrsto ukrepov za regulacijo te problematike.

V direktivi CRD je določba, ki nalaga določitev razmerja med fiksnimi prejemki (osnovna plača) in variabilnimi prejemki (nagrade) za posameznike, katerih poklicne dejavnosti vplivajo na profil tveganosti njihove finančne institucije. Direktiva določa, da ti uslužbenci ne morejo prejeti nagrad, ki bi presegle 100% njihove osnovne plače, oziroma 200% te plače, če države članice odločijo, da sprejetje take odločitve dovolijo delničarjem, lastnikom ali družbenikom teh finančnih institucij. Direktiva tudi pooblašča Evropski bančni organ (EBA) za pripravo predloga regulativnih tehničnih standardov, v katerih se predpišejo merila za določitev posameznikov za katere se direktiva uporablja.

Uredba CR pa finančnim institucijam nalaga obvezno razkritje razmerja, ki ga ureja direktiva, in števila posameznikov, ki prejemajo plačo nad določenim pragom. Od teh institucij tudi zahteva, da razkrijejo informacije o celotni plači vsakega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva, če to zahteva država članica ali pristojni organ.

Združeno kraljestvo je vložilo tožbo, v kateri Sodišču predlaga razglasitev ničnosti teh posameznih določb direktive oziroma uredbe. Združeno kraljestvo meni, da ukrepi s katerimi se določa razmerje med variabilnimi in fiksnimi prejemki niso mogli biti sprejeti na podlagi določb Pogodbe, ki zadevajo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev (člen 53(1) PDEU), saj spadajo na področje socialne politike in so kat taki v pristojnosti držav članic. Združeno kraljestvo tudi navaja, da določbe kršijo načelo sorazmernosti in subsidiarnosti, da direktiva krši načelo pravne varnosti, da je pooblastitev EBA nezakonita in da ukrepi iz uredbe, ki nalagajo razkritje podatkov o plačah, kršijo pravico do zasebnosti in predpise s področja varstva podatkov.

V današnjih sklepnih predlogih generalni pravobranilec Niilo Jääskinen Sodišču predlaga, naj vse tožbene razloge in torej tožbo Združenega kraljestva zavrne.

¹ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, str. 338).

² Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, str.1).

Glede glavnega tožbenega razloga Združenega kraljestva, da so bili ukrepi sprejeti na napačni pravni podlagi, generalni pravobranilec navaja, da je Sodišče že presodilo, da lahko ukrepi za pospeševanje skladnega razvoja dejavnosti kreditnih institucij v Uniji z odpravljanjem omejitev svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev ob hkratni krepitvi stabilnosti bančnega sistema in zaščite varčevalcev temeljijo na členu 53(1) PDEU.³ Ker variabilni del plače neposredno vpliva na profil tveganosti finančnih institucij, lahko vpliva na stabilnost finančnih institucij, ki lahko prosto poslujejo v Evropski uniji, in tako posledično na stabilnost finančnih trgov Unije. Glede na to se ukrepi, ki jih izpodbija Združeno kraljestvo, nanašajo na pogoje za dostop finančnih institucij do notranjega trga in za opravljanje njihovih dejavnosti na tem trgu.

V zvezi s tem ali je za te ukrepe treba šteti, da spadajo na področje socialne politike, generalni pravobranilec sicer sprejema, da določitev višine plačila nedvomno spada v pristojnost držav članic. Vendar določitev razmerja med variabilnimi prejemki in osnovno plačo ni omejitev nagrad bančnikov ali določitev ravni plačila, saj ni nobene omejitve glede osnovnih plač na katere je vezana višina nagrade. Razmerje 100%, ki je določeno v zakonodaji, se lahko nanaša na katerikoli znesek denarja, ki ga je banka pripravljena izplačati kot osnovno plačo. Dejstvo, da to razmerje države članice lahko zvišajo na 200% ali določijo na ravni, nižji od 100%, potrjuje neobstoj kakršnegakoli učinka omejevanja. Ker ni nobene pravne omejitve za osnovne plače, ki jih je mogoče izplačati, tudi ni omejitve na celotno plačo.

V odgovor na argument Združenega kraljestva, da je razkritje celotne plače vsakega člana upravljalnega organa v nasprotju z pravom Unije na področju varstva podatkov, generalni pravobranilec navaja, da to razkritje ni obvezno, saj gre za diskrecijo, ki je dana državam članicam. V zvezi s kakršnokoli zahtevo za take informacije so države članice pravno zavezane k spoštovanju zakonodaje Unije na področju varstva podatkov, finančne institucije pa seveda lahko izpodbijajo zakonitost vsake take odločbe pred ustreznim sodnim organom.

Glede tega ali je bila pooblastitev EBA nezakonita generalni pravobranilec Jääskinen ugotavlja, da pristojnosti, ki so z direktivo delegirane na Komisijo in EBA, zadevajo le nebistvene tehnične elemente, medtem ko so bile strateške in politične odločitve sprejete v temeljnem zakonodajnem aktu. Poleg tega je EBA pooblaščen zgolj za pripravo nezavezujočega predloga ukrepov, ki ne morejo postati predpis, če jih kasneje ne sprejme Komisija. Ker predlogi EBA nimajo nobenega pravnega učinka, ne morejo posegati v pravice in obveznosti zadevnih posameznikov. Zato je ta delegacija pristojnosti na EBA zakonita.

Generalni pravobranilec na argument Združenega kraljestva, da je podana kršitev načela pravne varnosti, zato ker se določbe direktive uporabljajo za pogodbe o zaposlitvi, sklenjene pred začetkom veljavnosti te direktive, odgovarja, da so bile finančne institucije obveščene o nadaljnji regulaciji prejemkov precej časa pred datumi, ki ji direktiva določa za svoj prenos. Ob tem, da opozarja tudi na veliko medijsko pozornost, ki je bila posvečena tej problematiki, in objavo direktive v Uradnem listu junija 2013, generalni pravobranilec sklepno ugotavlja, da so bili ukrepi, ko so v začetku leta 2014 stopili v veljavo, dobro poznani in se je bilo nanje mogoče pripraviti.

Nazadnje, generalni pravobranilec Jääskinen ni našel nobene tehtne podlage za argument Združenega kraljestva, da izpodbijane določbe kršijo načeli sorazmernosti in subsidiarnosti, saj je ugotovil, da cilja vzpostavitve enotnega regulativnega okvira za upravljanje tveganj nacionalne vlade ne bi mogle bolje doseči kot Unija.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišča niso zavezujoči. Dolžnost generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev v zadevi, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo razpravo v tej zadevi. Sodba bo izdana naknadno.

OBVESTILO: Predmet ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je tožba utemeljena, je akt razveljavljen ali

---

³ Sodba Sodišča z dne 13. maja 1997 v zadevi Nemčija / Parlament in Svet (C-233/94), glej tudi [sporočilo za medije št. 24/97](#).

razglašen za ničn. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki je nastala z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepa je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki s predstavitve sklepnih predlogov so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.